

ACC. N:R M. 16374: 1-4.

Landskap: *Medelpad* Upptecknare: *Louise Holmström, Lunds*
Härad: Berättare: *Kristina Andersson, Clevedon,*
Socken: *Lundsvall* Berättarens yrke: *Öns*
Uppteckningsår: *1957* Född år *1867* i *Lundsvall*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Emigration. s. 1-4.

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 16374: /.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

I mitt barndömshem var det mycket fattigt. Vi var nio barn, jag var den tredje i ordningen. ^{Pappa} var bannmästare och vi bodde i en sådan där liten ~~bevakts~~ ^{stuga}, som staten höll, så vi behövde inte betala någon hyra. Där hade vi tre kor, två grisar och höns. Mamma var från Dalarna, hon hade gått i skolan, men pappa kunde inte ~~inte~~ skriva sitt namn ens. Jag har heller aldrig gått i skola. Det blev aldrig tid till det, för jag behövdes hemma och fick hjälpa till så fort jag blev stor nog, först med att passa småsyskon och sen med allt i hemmet. När jag var åtta år fick jag skura köksgolvet och karda och spinna, och så fick man plocka bär när den tiden var. 25 öre kannan betalade de för lingon och blåbär. Men syskonen gick i skola och av dem lärde jag mig läsa, och en grannpojke lärde mig räkning, fast bara addition, och ~~Han~~ ^{Han} satt ~~hann~~ bredvid mig i köket om vintrarna och jag fick räkna och skriva för honom. Jag gick förstås och läste för prästen och konfirmerades på pingstdagen, till konfirmationen fick man ny svart klänning. Det var många som reste till Amerika på den tiden, jag tror att halva Sundsvall gav sig av. Mina två bröder emigrerade, de trodde som alla andra att man kunde skära guld med täljkniv. Jag gifte mig 1888, men nästan meddetsamma blev min man sjuk

ACC. N:R M. 16374:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

och då fick jag börja arbeta ~~mta~~, för att klara oss. Jag tvättade och strök, ungefär 25 kronor i månaden tjänade jag på det. Efter tre år dog min man i tuberkulos och samma år, 1901 dog pappa.

Mina bröder skrev hem och ville ha över mamma, men hon kunde inte bestämma sig utan sa till mig: "Res du över först och se hur det är." Jag hade haft det så svårt och slitit för att få det att gå ihop när min man var sjuk, och jag trodde som mamma att det skulle gå fint att tjäna mycket pengar i Amerika. Så jag sålde allt på auktion. Jag skulle ha med mej min brorson också, han var elva år. Han skulle gå i lära hos min bror, Charkes, som hade en möbelaffär i Cleveland.

Vi åkte tåg till Kristiania och där tog vi en lastbåt, som hette Helge Olav, till New York. Jag hade matsäck med, kaffe, ost, bröd och smör bland annat, ~~och så~~ Hemifrån tog jag med en del fotografier och linne, och så hade jag vävt 70 alnar trasmattor, som jag tänkte att jag kanske kunde sälja. Sen. Koppar hade jag med också. Senare skrev jag hem efter psalmbok och pappas gamla bibel, den var 136 år gammal, när jag fick den.

167 dollar kostade biljetten för mig och min brorson till Cleveland. Det var en hemsk resa, nästan alla blev sjuka. Karlarna söp och slogs, vi fick förresten alla pomeransbrännvin varje morgon. Det var väl för att vi inte skulle må så illa av havet, kan jag tro. Till frukost fick vi varje morgon sill och potatis och kloc-

ACC. N:R M. 16374:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

kan 11 fick vi något som kallades blåsuppe, varm soppa i stora kittlar. Klockan 12 var det dinner och på eftermiddagen vid fyrtiden kaffe. Man kunde själv gå och koka sig kaffe om man hade med, och de flesta hade ju matsäck.

En del blev vaccinerade på båten, men jag hörde inte till dem. På Ellis Island fick vi stanna en dag och sen fanns det folk som hjälpte en på rätt tåg. Ett dygn tog det att åka till Cleveland. Vi kom fram mitt i natten, klockan 12, och ingen var nere och mötte mig. Där satt jag på stationen med pojken, ute ^{sno-}regnade det och var kallt. Sen på morgonen hade jag ju inget annat att göra än att ta pojken i handen och gå gatan fram och fråga efter min bror, jag hade ingen ordentlig adress och inte kunde jag ju ett ord av språket heller. Men där var gott om svenskar, så man kunde ju klara sig med svenskan. Ingen av de jag frågade kände till någon Forsberg, och jag tyckte det var hemskt att gå omkring så där. Men så träffade jag en barberare och han visste var min bror bodde och var hans affär var.

Sen bodde jag en tid hos honom innan jag fick arbete i en familj, där jag sen var i 12 år. Det var 8 personer att sköta hushållet för, och halv 5 fick jag upp varje morgon. Först hade jag 3 doll. i veckan, efter ett par år fick jag höjt till 5 doll.

Sen slutade jag där och ~~hyrde~~ egen bostad och försörjde mig med att hjälpa sjuka, och det lönade sig bättre, mellan 25 och ³⁵ ~~d.~~ ^{veckor} d. Kunde jag tjäna då. När min brorson gifte sig och skaffade hus

ACC. N:R M. 16374:4

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

flyttade jag till dem. Han har nu övertagit möbelfirman, och den går bra.

Min mamma kom aldrig över, men jag brevväxlade med henne så länge hon levde. Jag var på väg tillbaka till Sverige flera gånger, men jag var rädd för sjöresan, och nu är det för sent. Jag skulle nog aldrig gett mig över hit, här har jag aldrig haft ett eget hem, bara tjänat hos andra. Jag hade haft det lika bra i Sverige och fått stanna hos släktingar och vänner.

Min bror var med i Baptistkyrkan och jag blev också frälst här. I början var det mycket svenskare medlemmar och gudstjänsterna hölls på svenska, men det ändrades så småningom, nu hör man aldrig ett svenskt ord i kyrkan. Det är sällan vi talar vårt språk här nu, det blir bara när vi skriver hem till släktingar.